

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมการขนแร่และการจัดเก็บแร่
ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมการขนแร่และการจัดเก็บแร่ที่นำเข้ามา
ในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป เพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือความปลอดภัย
ของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการควบคุม
การขนแร่และการจัดเก็บแร่ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“แร่” หมายความว่า หิวแร่โมนาไซต์หรือสินแร่ที่มีแร่โมนาไซต์เป็นองค์ประกอบมากกว่า
ร้อยละ ๕๐ โดยน้ำหนัก ซึ่งนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

“การขนแร่” หมายความว่า การเคลื่อนย้ายแร่จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง
เพื่อการจัดเก็บแร่ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม และหมายความรวมถึงการขนแร่เพื่อการจัดเก็บแร่
ภายหลังกระบวนการแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรม

“สถานที่จัดเก็บแร่” หมายความว่า พื้นที่ที่เก็บกองแร่ตามประกาศนี้

“ผู้ขนแร่” หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการนำเข้าแร่หรือผู้ให้บริการขนส่งแร่ตามประกาศนี้

“ผู้จัดเก็บแร่” หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการนำเข้าแร่หรือผู้ให้บริการสถานที่จัดเก็บแร่
และหมายความรวมถึงผู้จัดเก็บแร่ตามประกาศนี้ในสถานประกอบการ

ข้อ ๔ ประกาศนี้ไม่ใช้บังคับกับการขนแร่และการจัดเก็บแร่ที่เป็นสินค้าผ่านแดน
ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

หมวด ๑

การขนแร่

ข้อ ๕ ให้ผู้ขนแร่ดำเนินการ ดังนี้

- (๑) บรรจุแร่ในถุงหรือภาชนะที่มีความมั่นคงแข็งแรงและปิดมิดชิด เพื่อป้องกันการร่วงหล่น และฟุ้งกระจาย และมีป้ายบ่งชี้ชนิดแร่ที่บรรจุให้สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน
- (๒) ห้ามบรรจุแร่ไว้ในถุงหรือภาชนะหรือตู้บรรจุทุกสินค้าร่วมกับแร่ชนิดอื่นหรือวัสดุอื่นใด
- (๓) ยานพาหนะที่ใช้ในการขนแร่ต้องเป็นตู้ปิดทึบหรือตู้บรรจุทุกสินค้า โดยปิดล็อกตู้ปิดทึบหรือตู้บรรจุทุกสินค้าที่ใช้ขนส่งตามความเหมาะสม
- (๔) ผู้ปฏิบัติงานขนแร่ต้องสวมเสื้อผ้าที่รัดกุมและสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงานการขนแร่

หมวด ๒

การจัดเก็บแร่

ข้อ ๖ ผู้จัดเก็บแร่ต้องจัดทำมาตรการด้านความปลอดภัยในการจัดเก็บแร่ ดังนี้

- (๑) จัดเก็บแร่ไว้ในพื้นที่เฉพาะมิให้ปะปนกับแร่ชนิดอื่น และต้องมีมาตรการป้องกันมิให้มีการแพร่กระจายออกสู่ภายนอกพื้นที่ที่กำหนด
- (๒) จัดเก็บแร่ไว้ในถุงหรือภาชนะที่ปิดมิดชิด และต้องจัดเก็บไว้ในพื้นที่เฉพาะอยู่ภายในอาคารที่มีหลังคาปิดมิดชิด และมีมาตรการป้องกันมิให้มีการแพร่กระจายของรังสี และให้ติดตั้งสัญลักษณ์ทางรังสีและข้อความเตือนภัยด้วย
- (๓) จัดให้มีมาตรการควบคุมการเข้าออกพื้นที่บริเวณสถานที่จัดเก็บแร่อย่างชัดเจน
- (๔) ยานพาหนะที่ใช้ในการขนแร่ต้องมีการล้างทำความสะอาดทั้งล้อและตัวของยานพาหนะก่อนออกจากสถานที่จัดเก็บแร่ทุกครั้ง
- (๕) ผู้ปฏิบัติงานในสถานที่จัดเก็บแร่ต้องสวมเสื้อผ้าที่รัดกุมและสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถานที่จัดเก็บแร่
- (๖) บริเวณสถานที่จัดเก็บแร่ต้องมีการตรวจวัดรังสีด้วยเครื่องตรวจวัดรังสีที่มีประสิทธิภาพ และต้องมีจำนวนเพียงพอ โดยให้ทำการตรวจวัดก่อนและหลังการปฏิบัติงาน การตรวจวัดให้วัดเทียบกับมาตรฐานเครื่องทุก ๑๒ เดือน

ข้อ ๗ ผู้จัดเก็บแร่ต้องรายงานการจัดเก็บแร่ในรอบปีต่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในวันที่ ๓๐ เมษายนของปีถัดไป การรายงานให้ดำเนินการโดยแบบและวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบการรายงานข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมการขนแร่และการจัดเก็บแร่ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ต้องรับโทษทางอาญาตามมาตรา ๑๖๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เอกนัฏ พร้อมพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม